

[Bundvad.]

hr. Alfred Jensen stadig fremhæver, at arbejderne har forkastet det foreliggende mæglingsforslag. Det er rigtigt, at nogle af grupperne ved urafstemningen har forkastet det, men følger man de regler, som gælder for afstemning, er forslaget vedtaget af arbejderne. Jeg ved godt, at arbejderne i det ærede medlems terminologi ikke omfatter de valgte tillidsmænd, men det er nu engang de repræsentanter, der af arbejderne selv er valgt til at træffe afgørelsen, hvis det ikke er sket med tilstrækkelig stort stemmetal ved urafstemningen. De regler, der gælder for afstemning, er vedtaget af rigsdagen, men på opfordring fra De samvirkende Fagforbund, der igen på deres generalforsamling har fået tilslutning dertil fra forbundenes repræsentanter. Når det ærede medlem derfor stadig taler om, at forslaget ikke er vedtaget, skyldes det et ønske om at drive en kile ind imellem ledelse og arbejdere, men det gøres så klart og tydeligt, at man kan se det, og jeg gør altså her opmærksom derpå.

Det ærede medlem gik endvidere imod tvungen voldgift samt imod ophøjelse til lov af det forslag, som vi her behandler. Det er egentlig overraskende, for i lande, der ligger det ærede medlems opfattelse nærmere i politisk opfattelse end Danmark, er afgørelsesformen jo en helt anden end den, vi har. Det ærede medlem ved jo, at der f. eks. hverken i Rusland eller i Tjekkioslovakiet blandt medlemmerne holdes afstemning om et lønforslag. Det afgøres af ledelsen eller regeringen eller af partiet. Det ærede medlem ved måske også, at efter krigen blev lønforholdene både i Frankrig og Finland afgjort af regeringen i samarbejde med de samvirkende fagforbunds ledelse, og da det kommunistiske parti havde indflydelse både i regeringen og i de samvirkende fagforbunds ledelse i begge de to lande, skete denne afgørelse udenom medlemmerne, altså med det kommunistiske partis sanktion. Jeg vil gerne spørge, om det ærede medlem finder, at disse afgørelsesformer i de to lande var rigtige, og, hvis han finder det, hvorfor han så går imod det, der er tale om her.

Victor Larsen: Det ærede medlem hr. Bundvad bemærkede, at hvis arbejdstidsnedsættelsen følges af den tekniske udvikling, sker der i virkeligheden ikke nogen skade. Det er rigtigt, og derfor har man i tidens løb, når man gjorde det roligt, kunnet lade den tekniske udvikling og arbejdstidsnedsættelsen følges ad. Men her er man netop for de små brugs vedkommende inde på et område, hvor man ikke på den måde

kan råde over teknik. Der er igen forskel på landbrug og industri. Jeg sagde iøvrigt udtrykkeligt i mine bemærkninger, at de få store gårde, vi har herhjemme, bedst kunne klare denne situation.

Det er ganske vist rigtigt — deri har det ærede medlem hr. Bundvad ret —, at vi er tilhængere af omskoling. Men for mig må det stå således, at der ikke her er tale om en omskoling i den forstand, at man bare søger at afhjælpe manglen på arbejdskraft i et fag, f. eks. mejerivæsenet. Der er tale om, at man tilfører mejerivæsenet en hel gruppe af nye medarbejdere, som vel at mærke — deri ligger uretfærdigheden overfor de gamle medarbejdere — ikke har den samme uddannelse, men er kommet meget, meget lettere gennem tingene, Jeg tror, at når vi skal sige det, som det er, er det ærede medlem hr. Bundvad og jeg ikke så særlig uenige om hele dette spørgsmål.

Der har været tale om Sverige. Det er rigtigt, at i Sverige har man 8 timers arbejdsdag, men denne er rigtignok uhyre gennemhullet. Det svenske landbrug er ikke noget eksportlandbrug, det er et landbrug, der arbejder for de hjemlige markeder. Derfor kan det have helt andre priser, helt andre forhold, end vi har herhjemme. Det har f. eks. en langt højere pris på sukkerroer, end vi har herhjemme; det producerede sukker skal ikke eksporteres og konkurrere. Man kunne også sige, at det svenske skovbrug i og for sig svarer til det danske landbrug, for det svenske skovbrug må nemlig eksportere, det er et eksporterverv, men det svenske skovbrug har ikke nogen 8 timers arbejdsdag. Derudover har man med hensyn til akkordarbejde — det gælder både roelugning, og det gælder malkearbejde, der i stor udstrækning finder sted akkordmæssigt — ikke nogen 8 timers arbejdsdag, her har man tværtimod gennemhullet 8 timers arbejdsdagen, og der kunne nævnes mange mindre betydende dele af overenskomsterne, hvor det er tilfældet. Jeg tror derfor slet ikke, man skal stille Sverige op som noget efterfølgelsesværdigt, i hvert fald er forholdene i det svenske og danske landbrug så forskellige, at sammenligning ikke lader sig foretage.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Bundvad beskæftigede sig overhovedet ikke med det problem, jeg rejste angående en 8 timers arbejdsdag, beskæftigede sig i det hele taget såre lidt med mine udtalelser i forbindelse med det, vi har med at gøre her. I stedet for begyndte han at stille mig en hel del spørgsmål om forholdene i andre lande.